

Писмо 25.

Като са разговарахъ съ тебе за торжества-та кои-то биватъ въ веселѣ-тѣ църквѣ, не трѣба ли да рекъ нѣщо за торжество-то, кое-то бива, кога са та освещава; кога са въ неѣ подига престолъ и жертвенникъ Божъ, и та сичка-та става молитвенный домъ? Това торжество или празнѣваніе пълно е съ онѣзи благодать, съ кои-то сѣ биве пълни свети отцы, кои-то сѣ ѣ уредили, а нарочно Василій великій, главный-а уредитель на църковни-тѣ обичаи; въ неѣ нема ни една молитва, ни една работа, въ кои-то не бы са намѣрвала дълбоки мисли, съсз скрито значеніе. Подъ име-то „видима църква“ разѣмѣкалъ е тойзи вселенскій учитель дрѣгѣ, вътрѣшнѣ църквѣ, живѣ църква на Бога живаго, собраніе на вѣрни-тѣ членове на едно тѣло, на кое-то е глава самъ-си Христосъ; а потомъ е нова-та църква предъ неговы-тѣ очи като человекъ, та са свѣршаватъ надънеѣ свети-тѣ тайни като надъ человекъ, кога са облича въ Христа чрезъ крещеніе-то и миропомазаніе-то, а съ това са съставлява юще нѣщо отъ тайнѣ-тѣ на священство-то, зацо-то църква-та са опредѣлава за вѣчнѣ служеѣ Божъ.

Кадъ са приготви сичко-то за освещеніе, владика-та за едно съ дрѣги-тѣ священници облича върхѣ сичко-то църковно облекло бѣлъ стихаръ, за да не мѣ са окирливатъ дрѣги-тѣ дрѣхи. Потомъ влѣзва въ олтаръ-а, а подиръ него священни-